

SELECTA DE TEXTOS DE APOLODORO

ABAU GALICIA

DEUSES

TEOGONÍA

1. Fillos de Urano: Ciclopes e Hecatonquiros.
2. A castración de Urano.
3. Cronos devora os seus fillos excepto a Zeus.
4. Reparto de poderes.

HISTORIAS DE DEUSES

5. Rapto de Perséfone.
6. Disputa pola Ática.
7. Prometeo.
8. Deucalión e Pirra.

HEROES

XASÓN E OS ARGONAUTAS

9. Xasón debe procurar o vélaro de ouro.
10. As fétidas lemnias.
11. Medea mata os seus fillos

HEROES MATADORES DE MONSTROS

12. A Quimera, tres feras nunha.
13. Perseo mata a Medusa, unha das tres Gorgonas.
14. Heracles: nacemento.
15. Segundo traballo.
16. Noveno traballo.
17. Teseo: o labirinto de Creta.

HEROES TRÁXICOS

18. O enigma da Esfinxe durante o reinado de Creonte.
19. Antígona enterra ao seu irmán.

CICLO TROYANO

20. Matrimonio e descendencia dos dous Atridas.
21. A mazá da discordia.
22. O asasinato de Agamenón.
23. Odiseo e a artimaña do cabalo de madeira.
24. Odiseo e a cova de Polifemo.
25. Os pretendentes de Penélope e o engano da mortalla.

DEUSES

TEOGONÍA

1. Fillos de Urano: Ciclopes e Hecatonquiros

Oύρανος πρώτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. γήμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων Γύην Κόττον, οἵ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοῖ Γῆ Κύκλωπας, Άργην Στερόπην Βρόντην, ὃν ἔκαστος εἶχεν ἔνα ὄφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας εἰς Τάρταρον ἔρριψε.

Apolodoro, *Biblioteca* 1.1.1 - 1.1.2

NOTAS:

Nomes propios: Γῆ -ῆς ἡ: Xea (*deusa primixenia da terra*). Βριαρεύς -έως -ό: Briareo. Γύης -ου ὁ: Xies. Κόττος -ου ὁ: Coto. Άργης -ου ὁ: Arxes. Στερόπης -ου ὁ: Estéropes. Βρόντης -ου ὁ: Brontes. Τάρταρος -ου ὁ: o Tártaro (*parte más profunda do inframundo*).

πρῶτος ε πρώτους: uso predicativo.

ἐδυνάστευσε: rixe xenitivo.

γήμας, -ασα, -αν: part de aor. de γαμέω.

ἑκατογχείρ, -ροις: hecatonquiros ou centimáns.

καθειστήκεσαν: 3^a p^a de pl. do plpf. de καθίστημι “eran”.

ἀνὰ (έκατόν), ἀνά (πεντήκοντα): “cada un”. (a prep. ἀνά con numerais ten valor distributivo).

τεκνοῖ: ^a p^a sg. pres. ind. de τεκνόω

δῆσας: de δέω 1.

2. A castración de Urano

ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ὄιφέντων παιδῶν πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. οἱ δὲ Ωκεανοῦ χωρὶς ἐπιτίθενται, καὶ Κρόνος ἀποτεμῶν τὰ αἰδοῖα

τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησεν. ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ χέοντος αἴματος ἐρινύες ἐγένοντο, Ἀληκτὼ Τισιφόνη Μέγαιρα.

Apolodoro, Biblioteca 1.1.4

NOTAS:

Nomes propios: Γῆ, Γῆς ἡ: Gea (*deusa primigenia da terra*). Τάρταρος -ου (ό): o Tártaro (*parte mais profunda do inframundo*). Κρόνος, ου (ό): Crono. Αληκτὼ, -ούς ἡ: Alecto. Τισιφόνη, -ης ἡ: Tisífone. Μέγαιρα, -ας ἡ: Megara.

ὅιφέντων: *part. aor. passivo de όίπτω*.

ἐπι-θέσθαι e **ἐπιτίθενται**: *de ἐπι-τίθημι (rixe dativo)*.

ἀπο-τεμάνων: *de. ἀπο-τέμνω*.

ἀφ-ίησεν: *3^a p^a sg. aor. act. de ἀφ-ίημι*.

ἐρινύες: erinias, *deusas da vingança*.

ἐγένοντο: *de γίγνομαι*.

3. Cronos devora os seus filhos excepto a Zeus.

καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἐστίαν κατέπιεν, εἴτα Δήμητραν καὶ Ἡραν, μεθ' ἀς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Τέα παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὅπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία. καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις, Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἰδῃ. αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Αμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τῷ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουν, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ.

Apolodoro, Biblioteca 1.1.5 - 1.1.6

NOTAS:

Nomes propios: Εστία, -ας ἡ: Hestia. Δημήτηρ, -τρος ἡ: Deméter. Ἡρα, -ας ἡ: Hera. Πλούτων, -ωνος ό: Plutón. Ποσειδῶν, -ῶνος ό: Posedón. Τέα, -ας ἡ: Rea. Κρήτη, -ης: Creta. Ζεύς, Διός ό: Zeus. Δίκτη -ης ἡ: Dicte (*monte da illa de Creta*). Κουρήτες Κουρήτων οἱ: Curetes (*nove divindades que custodiavam a Zeus neno*). Μελισσεύς -έως ό: Meliseo. Αδράστεια -ας ἡ, Ἰδῃ -ης ἡ: Adrastea e Ida (*nome das ninfas*). Αμάλθεια -ας ἡ: Amaltea (*nome da cabra coa que alimentaban a Zeus*). Κρόνος, -ου ό: Cronos.

γεννηθεῖσαν: *de γεννάω*.

κατ-έπιεν: cf. κατα-πίνω. Κρόνος é o suxeito, que está elidido.

ἀς: *con valor de demostrativo*.

ὁργισθεῖσα: *de ὁργίζομαι*.

παρα-γίνεται= παρα-γίγνεται, *co significado de “dirixirse”.*

ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε: “cadrou que estaba embarazada”.

τρέφεσθαι: *inf. con valor final.*

δόρασι de δόρυ δόρατος τό.

ἀκούσῃ: *subx. aor. act. 3º p^a sg.*

4. Reparto de poderes

καὶ Κύκλωπες τότε Διὸς μὲν διδόασι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν,
Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὥπλισθέντες
κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς
έκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας. αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς
ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν
ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἀιδου.

Apolodoro, *Biblioteca 1.2.1*

NOTAS:

Nomes propios: Κύκλωψ, -ωπος ό: Cíclope. Ζεύς, Διός ό: Zeus. Πλούτων, -ωνος ό:
Plutón. Ποσειδῶν, -ῶνος ό: Poseidón. Τιτάν, -ᾶνος ό: Titán. Τάρταρος, -ου ό:
Tártaro. *Parte más profunda do inframundo.*

διδόασι: 3^a p^a pl. pres. ind. de δίδωμι

οἱ δέ: *valor demostrativo, οἱ non acompaña ao participio*

κατ-έστησαν: 3^a p^a pl. aor. act. de καθίστημι.

φύλακας: *ten función predicativa.*

ἐν Ἀιδου: na mansión do Hades, no Hades (*sobreenténdase “ἐν Αἰδον (δόμω)”*).

HISTORIAS DE DEUSES

5. Rapto de Perséfone.

Πλούτων δὲ **Περσεφόνης ἐρασθεὶς Διὸς** συνεργοῦντος ἥρπασεν αὐτὴν
κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν
γῆν ζητοῦσα περιήει μαθοῦσα δὲ παρ’ Ἐρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν
ἥρπασεν, ὁργιζομένη θεοῖς κατέλιπεν οὐρανόν, εἰκασθεῖσα δὲ γυναικὶ
ῆκεν εἰς Ἐλευσῖνα.

Apolodoro, *Biblioteca 1.5.1*

NOTAS:

Nomes propios: Πλούτων, -ῶνος ὁ: Plutón. Περσέφονη, -ῆς ἡ: Perséfone. Ζεύς, Διός ὁ: Zeus. Ἐλευσίς, Ἐλευσῖνος: Eleusis (*cidade da Ática na que se rende culto a Deméter e a Perséfone*).

ἐρασθεὶς: de ἐράω.

περὶ-ήει: 3^a p^a sg. act. *impf.* de περί-ειμι.

μαθοῦσα: de μανθάνω.

Ἑρμιονεύς, -έως: hermioneo *ov* hermionense, xentilicio da cidade de Eremitón, no Peloponeso, na que había un santuario adicado á deusa Deméter.

κατέλιπεν: de καταλείπω.

εἰκασθεῖσα: de. εἰκάζω, semellante a, coa forma de.

6. Disputa pola Ática

ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἴδιας ἔκαστος. ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικήν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσην τὴν ἀκρόπολιν ἀπέφηνε θάλασσαν, ἥν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ, καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἥν νῦν ἐν τῷ Πανδροσείῳ δείκνυται.

Apolodoro, Biblioteca 3.14.1

NOTAS:

Nomes propios: Ποσειδῶν, -ῶνος ὁ: Poseidón. Ἐρεχθίς, -ῆδος ὁ: Erecteo (*adx. referido a Erecteo (Erechtheus), rei mitológico da Ática)*). Ἀθηνᾶ, -ᾶς: Atenea. Κέκροψ - οπος ὁ: Cécrope (*primeiro rei do Ática, mestura de homem e serpe*). Πανδρόσειον, -ου τό: o Pandrosio (*santuário na Acrópole de Atenas dedicado a Pândroso, filha de Cécrope*).

κατα-λαβέσθαι: de κατα-λαμβάνω.

ἔμελλον: o suxeito é ἔκαστος (trátase dunha concordancia “ad sensum”).

πλήξας: δε πλήσσω.

ἀπέφηνε: fixo aparecer, *aor. de ἀπο-φαίνω*.

μάρτυρα: *ten valor predicativo*.

δείκνυται: *pres. pas. de δείκνυμι*.

7. Prometeo

Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρᾳ Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. ὡς δὲ ἤσθετο Ζεύς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καυκάσῳ ὅρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ἐν δὴ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν

ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος αὐτῷ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος αὐξανομένου διὰ νυκτός.

Apolodoro, *Biblioteca* 1.7.1

NOTAS:

Nomes propios: Προμηθεύς, ἔως: Prometeo. Ζεύς, Διός ό: Zeus. Ἡφαιστος, -ου ό: Hefesto. Καύκασος, -ου ό: Cáucaso (*cordilleira entre o mar Caspio o o mar Negro*).

πλάσας: de πλάττω.

ἔδωκεν: de δίδωμι.

ἥσθετο: de αἰσθάνομαι.

ἐπ-έταξεν: de ἐπι-τάττω.

προσ-ηλωθεὶς: part. aor. pas. προσ-ηλόω.

Σκυθικός -ή -όν: escítico (*adjectivo referido aos escitas, pobo nómada de orixe irania que habitaba na zona do Caúcaso e no N. do mar Negro*).

ἐδέδετο: plpf. δέω 2. “estivo encadeado, permaneceu encadeado”.

ἐφιπτάμενος: do vb. ἐφίπταμαι (*forma tardía de ἐπι-πέτομαι*).

8. Deucalión e Pirra

Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας τὰς ἵσας τῷ Παρνασῷ προσίσχει, κακεῖ τῶν ὅμβρων παῦλαν λαβόντων ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἐρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἱρεῖσθαι ὁ τι βούλεται ὁ δὲ αἱρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλεν αἴρων λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

Apolodoro, *Biblioteca* 1.7.2

NOTAS:

Nomes propios: Δευκαλίων, -ωνος ό: Deucalión. Παρνασός, -οῦ ό: Parnaso (*monte de Delfos*). Ζεύς, Διός ό: Zeus. Ἐρμῆς, οῦ ό: Hermes. Πύρρα, -ας ή: Pirra, esposa de Deucalión.

λάρναξ, -ακος ή: arca.

λαβόντων: de λαμβάνω.

ἐκ-βὰς: part. aor. act. nom. sg. m. de ἐκ-βαίνω.

φύξιος -α -ον: “protector do desterro, da fuxida” (*epíteto de Zeus*).

ἐπ-έτρεψεν: de ἐπι-τρέπω.

αὐτῷ: dat. posesivo.

γενέσθαι: de γίγνομαι.

Διὸς εἰπόντος: xenitivo absoluto. **εἰπόντος:** de λέγω.

ἔβαλε: de βάλλω.

ἐγένοντο: de γίγνομαι.

HEROES.

XASÓN E OS ARGONAUTAS

9. Xasón debe procurar o vélaro de ouro

toῦτο Πελίας ἀκούσας εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἀρεως ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου. ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξον, κἀκεῖνος Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἄργῳ.

Apolodoro, Biblioteca 1.9.16

NOTAS:

Nomes propios: Πελίας, -ου ὁ: Pelias (*rei de Iolco*). Κόλχος, -ου: A Cólquide (*en sg. ou en pl., rexión ás beiras do Mar Negro, actual Xeorgia*). Ἄρης, Ἀρεως ὁ: Ares. Ἰάσων, -ονος ὁ: Xasón (*xefe dos Argonautas*). Ἄργος, -ου ὁ: Argos (*construtor da nave Argo*). Φρίξος, -ου ὁ: Frixo (*o que levou á Cólquide o carneiro co pelexo de ouro*). Ἄργῳ, -όος, ἡ: Argos (*nome da nave; aquí Ἄργῳ está en acusativo, en función predicativa*).

δέρας, -ατος τό: vélaro (*refírese ao vélaro de ouro*).

ἐλθεῖν: de ἔρχομαι.

κρεμάμενον: de κρεμάννυμι.

τὸν Φρίξον: *sobreenténdese τὸν (víón) Φρίξον*.

Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης: “co consello de Atenea, coas instrucións de Atenea” (*xen. absoluto*).

ὑποθεμένης: de ὑπο-τίθημι.

10. As fétidas lemnias.

οὗτοι ναναρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ. ἔτυχε δὲ ἡ Λήμνος ἀνδρῶν τότε οὖσα ἔρημος, βασιλευομένη δὲ ὑπὸ Ψιπύλης τῆς Θόαντος δι’ αἰτίαν τήνδε. αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσοσμίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτὰς ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας συνευνάζοντο αὐταῖς. ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι τούς τε πατέρας καὶ τοὺς ἀνδρας φονεύουσι μόνη δὲ ἔσωσεν Ψιπύλη τὸν ἔαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα.

Apolodoro, Biblioteca 1.9.17

NOTAS:

Nomes propios: Ιάσων, -ονος ό: Xasón (*xefe dos Argonautas*). Λῆμνος, -ου (ή): Lemnos (*illa do mar Exeo*). Υψηπύλη ης: Hipsípila. Θόας, -αντος ό: Toante. Θράκη, -ης: Tracia (*rexión do norte de Grecia*).

ἀναχθέντες: “tras facerse ao mar” *part. aor. pas. ἀν-άγω con valor medio.*

ἔτυχε... ούσα: “cadrou que estaba...” (*perífrase de τυγχάνω con participio*).

Λήμνιος -α -ον: lemnio (*xentilicio da illa de Lemnos*).

γήμαντες: *part. aor. act. de γαμέω*.

λαβόντες: de λαμβάνω.

συνευν-άζοντο: *de συν-ευν-άζομαι, vb. formado a partir da preposición σύν e do sustantivo εὖνή (leito, cama), nótese que non leva aumento.*

11. Medea mata os seus fillos

τοὺς δὲ παῖδας οὓς εἶχεν ἐξ Ιάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἡλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἤλθεν εἰς Αθήνας. λέγεται δὲ καὶ ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας ἔτι νηπίους ὅντας κατέλιπεν, ἵκετας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἡρας τῆς ἀκραίας· Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν. Μήδεια δὲ ἤκεν εἰς Αθήνας, κἀκεῖ γαμηθεῖσα Αἰγεῖ παῖδα γεννᾶ Μῆδον.

Apolodoro, Biblioteca 1.9.28

NOTAS:

Nomes propios: Ιάσων, -ονος ό: Xasón (*xefe dos Argonautas*). Μέρμερος, -ου ό: Mérmero. Φέρης, Φέρητος ό: Feres. Ἡλιος, Ήλιον ό: Helios (*deus do sol*). Ἡρα, -ας ή: Hera. Μήδεια, -ας: Medea. Αἰγεύς, -έως ό: Exeo (*rei da Ática*). Μῆδος, -ου ό: Medo.

ἀπέκτεινε: *aoristo de ἀποκτείνω ; o suxeito é Medea.*

ἤλθεν: de ἔρχομαι.

κατέλιπεν: de καταλείπω.

ἵκετας: *ten función predicativa.*

καθίσασα: *part. aor. de καθ-ίζω*

ἀκραῖος -α -ον: Acrea ou que vive nas alturas (*epíteto de Hera, refírese ao templo de Hera Ácrea, en Corinto*).

Κορίνθιος -α -ον: Corintio (*xentilicio da cidade de Corinto*);

ἀναστήσαντες: *part. aor. de ἀν-ίστημι (aquí co sentido de “expulsar, botar fóra”).*

γαμηθεῖσα: de γαμέω.

HEROES MATADORES DE MONSTRUOS

12. A Quimera, tres feras nunha.

Ιοβάτης δὲ ἀναγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτεῖναι, νομίζων αὐτὸν ύπο τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι· ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον, εἶχε δὲ προτομὴν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσην αἰγός, δι’ ἣς πῦρ ἀνίει. καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν.

Apolodoro, *Biblioteca* 2.3.1

NOTAS:

Nomes propios: Ιοβάτης ου ό: Iobates (*rei de Licia*). Χίμαιρα, -ας ή: Quimera.

ἀνα-γνοὺς: “tras lelas” (as cartas); *part. aor. act.; nom. sg. m. de ἀνα-γιγνώσκω (refírese a unhas cartas enviadas polo seu xenro Preto, rei de Tirinto, nas que lle mandaba matar a Belerofonte).*

ἐπ-έταξεν: de ἐπι-τάττω.

κτεῖναι: *inf. aor. de κτείνω.*

δια-φθαρήσεσθαι: *inf. fut. pas. de δια-φθείρω.*

προτομή, -ῆς: parte dianteira, parte de adiante.

αἴξ, αἰγός ή: cabra.

ἀνίει: *3^a p^a sg. impf. ind. act. de ἀν-ίημι.*

13. Perseo mata a Medusa, unha das tres Gorgonas.

ἥσαν δὲ αὗται Σθενὼ, Εὐρυάλη, Μέδουσα. μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων, ὄδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι’ ᾧν ἐπέτοντο. τοὺς δὲ ἴδόντας λίθους ἐποίουν. ἐπιστὰς οὖν αὗταις ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα Αθηνᾶς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι’ ἣς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἔβλεπεν, ἐκαρατόμησεν αὐτήν.

Apolodoro, *Biblioteca* 2.4.2

NOTAS:

Nomes propios: ; Σθενώ, -οῦς ἡ: Estenó. Εύρυαλη -ῆς ἡ: Euríale. Μέδουσα -ῆς ἡ: Medusa. Περσεύς, -έως ὁ: Perseo. Γοργών -όνος ἡ: Gorgona. Αθηνᾶ, -ᾶς ἡ: Atenea.

αὗται: *fai referencia ás Gorgonas, que son mencionadas nos parágrafos anteriores.*

ἐπέμφθη: *de πέμπω.*

περι-εσπειραμένας: “cubertas de/con” *part.perf. pas. ac. pl. f. de περι-σπειράω.*

φολίς, -ίδος ἡ: escama.

ἰδόντας: *de οἶδαν.*

ἐποίουν: *aquí o vb. ποιέω ten o sentido de “converter en”.*

ἐπιστὰς: “tras colocarse xunto a elas” *part. aor. act. nom. sg. m. de ἐφ-ίστημι con valor intransitivo + dativo.*

κατευθυνούσης ... Αθηνᾶς: *xenitivo absoluto “dirixindo.... Atenea”.*

ἀπε-στραμμένος: “xirado, dado a volta”, *part. perf. pas. nom. sg. m. de ἀπο-στρέφω .*

καρατομέω: decapitar.

14. Heracles: nacemento

Ἀλκμήνη δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾶς νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρύωνι δὲ Ἰφικλέα. τοῦ δὲ παιδὸς ὃντος ὀκταμηνιαίου δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε.

Apolodoro Biblioteca 2.4.8

NOTAS:

Nomes propios: Ἀλκμήνη, -ῆς ἡ: Alcmena. Ζεύς, Διός ὁ: Zeus. Ἡρακλῆς, -κλέους: Heracles. Ἀμφιτρύων, -ωνος ὁ: Anfitrión. Ἰφικλῆς, -έους ὁ: Ificles; Ἡρα, -ας: Hera.

ὀκταμηνιαῖος -α- ον = ὀκτάμηνος -ον.

διαφθαρῆναι: *inf. aor. pas. δια-φθείρω.*

διαναστὰς: *n. sg. m. part. aor. de δι-αν-ίστημι.*

15. Segundo traballo

δεύτερον δὲ ἀθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λεόνταιαν ὕδραν κτεῖναι· αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέοντης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον καὶ τά τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον. ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἥνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέοντην, καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὑρὼν ἐν τινι λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Αμυμώνης.

NOTAS:

Nomes propios: Λέρνη -ης ἡ e Λερναῖος -α -ον: "Lerna" e "de Lerna" (zona do Peloponeso cercana a Argos abundante en mananciais e cunha lagoa). Ιόλαος -ον ό: Iolao (sobriño e ocasional companheiro de aventuras de Heracles). Αμυμώνη -ης ἡ: Amimone (nome do río que logo forma a lagoa de Lerna).

δεύτερον ἀθλον: *ten función predicativa.*

ἐπ-έταξεν: de ἐπι-τάττω.

κτείναι: *inf. aor. de κτείνω.*

ἐκ-τραφεῖσα: *part. aor. pas. nom. sg. f. de ἐκ-τρέψω.*

ἐπι-βὰς: *part. aor. nom. sg. m. de ἐπι-βαίνω.*

παρ-εγένετο: *de παραγίγνομαι, co significado de "dirixirse, vir, chegar".*

ἔστησε: *3^a p^a sg. aor. act. de ἴστημι.*

εύρων: de εύρισκω.

16. Noveno traballo

ἐνατον ἀθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστῆρα κομίζειν τὸν Ἰππολύτης. αὗτη δὲ ἐβασίλευεν Αμαζόνων, αἱ κατώκουν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον ἥσκουν γὰρ ἀνδρίαν, καὶ εἴ ποτε μιγεῖσαι γεννήσειαν, τὰ θήλεα ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν δεξιοὺς μαστοὺς ἔξεθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εῖων, ἵνα τρέφοιεν. εἶχε δὲ Ἰππολύτη τὸν Ἄρεος ζωστῆρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο.

NOTAS:

Nomes propios: Ἡρακλῆς, Ἡρακλέους ό: Heracles. Ἰππολύτη, -ης ἡ: Hipólita. Αμαζών, -όνος ἡ: Amazona. Θερμώδων, -οντος ό: Termodonte. Ἄρης, Ἄρεος ό: Ares.

ἐνατον ἀθλον: *ten función predicativa*

ἐπ-έταξεν: de ἐπι-τάττω.

κατώκουν: *impf. de κατ-οικέω.*

τὰ κατὰ πόλεμον: "no que se refire á guerra, nas cousas da guerra" ac. de relación.

ἥσκουν: *impf. de ἀσκέω.*

μιγεῖσαι: “despois de ter relacóns sexuais, despois de deitarse con alguén” *part. aor. pas. de μείγνυμι.*

γεννήσειαν: “daban a luz”, *3^a p. plur. aor. opt. act. de γεννάω, .*

κωλύωνται: *pres. subx. med.*

εῖων: *3^a p^a sg. impf. act. de ἐάω.*

τρέφοιεν: “para poder alimentalos”, *3ª plur. pres. opt. act. de τρέφω .*

17. Teseo: o labirinto de Creta

Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἵσας χωρὶς ὅπλων πέμπειν τῷ **Μινωταύρῳ βιοράν**. ἦν δὲ οὗτος ἐν λαβυρίνθῳ **καθειδρυμένος**, ἐν ᾧ **τὸν εἰσελθόντα** ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοούμενην ἔξοδον ἀπέκλειε. **κατεσκευάκει** δὲ αὐτὸν **Δαίδαλος** ὁ **Εὐπάλαμον** παῖς τοῦ **Μητίονος** καὶ Ἀλκίπιπης. ἦν γὰρ ἀρχιτέκτων ἄριστος καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εύρετής. οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως **βαλὼν** τὸν τῆς ἀδελφῆς **Πέρδικος** νίὸν **Τάλω**, μαθητὴν ὅντα, δείσας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ.

Apolodoro, Biblioteca, 3.15.8

NOTAS:

Nomes propios: **Μίνως, -ω ὁ:** Minos (*rei de Creta. 2ª decl. ática*). **Μινώταυρος, -ου ὁ:** Minotauro. **Δαίδαλος, -ου ὁ:** Dédalo. **Εὐπάλαμος, -ου ὁ:** Eupálamo. **Μητίων, -ονος ὁ:** Metión (*sobreenténdase παιδὸς: τοῦ παιδὸς Μητίονος*). **Ἀλκίπιπη, -ης ἡ:** Alcipe. **Πέρδιξ, Πέρδικος ὁ:** Pérdix. **Τάλως, -ω, ὁ:** Talo (*2ª decl. ática, Τάλω ac. sg. sen -v*).

βιοράν: *predicativo do complemento directo.*

καθειδρυμένος: encerrado (*part. perf. med-pas. de καθ-είργω*).

τὸν εἰσελθόντα: de εισ-έρχομαι, (*suxeito en acusativo de ἐξιέναι*).

ἐξιέναι: *inf. pres. de ἐξ-ειμι.*

ἀπ-έκλειε: *o suxeito é o proprio Λαβύρινθος.*

κατ-εσκευάκει: “construiria”, *3^a p. sg. pret. plusc. ind. act. de κατα-σκευάζω.*

ἔφυγεν: de φεύγω.

βαλὼν: de βάλλω.

δείσας: de δείδω.

ὑπερβάλῃ: *3^a p^a sg. sub. aor. de ὑπερ-βάλλω.*

HEROES TRÁXICOS

18. O enigma da Esfinxe durante o reinado de Creonte.

Λάιον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς **Πλαταιέων Δαμασίστρατος**, τὴν δὲ βασιλείαν **Κρέων** ὁ **Μενοικέως** παραλαμβάνει. τούτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. ἔπειτα γὰρ Ἡρα Σφίγγα, ἡ μητρὸς μὲν Ἐχίδνης ἦν πατρὸς δὲ **Τυφῶνος**, εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικός, στῆθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. **μαθοῦσα** δὲ αἰνιγμα παρὰ μουσῶν ἐπὶ τὸ **Φίκιον** ὅρος ἐκαθέζετο, καὶ τούτο **προύτεινε** Θηβαίοις. ἦν δὲ τὸ αἰνιγμα· τί ἐστιν ὁ μίαν ἔχον φωνὴν τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν **γίνεται**.

Apolodoro, Biblioteca 3.5.8

NOTAS:

Nomes propios: Λάιος, -ου ὁ: Laio. Πλαταιεῖς, ἑων οἱ: Platenses (*habitantes de Platea, cidade de Beocia*). Δαμασίστρατος, -ου ὁ: Damasístrato. Κρέων, -οντος ὁ: Creonte. Μενοικεύς, -έως ὁ: Meneceo (*sobreenténdese “ó νιός του Μενοικέως”*). Ἐχιδνα, -ης ἡ: Equidna (*ninfa monstruosa que deu a luz terribles criaturas; sobreenténdese “ἡ θυγάτηρ”*). Τυφῶν, -ῶνος ὁ: Tifón (*monstro terrorífico, filho de Xea*). Φίκιος, -ου ὁ: Ficio (*nome dun monte cercano a Tebas*).

κατέσχε: *aor. de κατ-έχω.*

μαθοῦσα: *de μανθάνω.*

προύτεινε *impf. de προ-τείνω*

γίνεται = *γίγνεται*.

19. Antígona enterra ao seu irmán.

Κρέων δὲ τὴν Θηβαίων βασιλείαν **παραλαβὼν** τοὺς τῶν **Ἄργείων** νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους, καὶ **κηρύξας** μηδένα θάπτειν φύλακας **κατέστησεν**. Αντιγόνη δέ, μία τῶν **Οἰδίποδος** θυγατέρων, κρύφα τὸ **Πολυνείκους** σῶμα κλέψασα ἔθαιψε, καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος αὐτοῦ τῷ τάφῳ **ζῶσα** ἐνεκρύφθη.

Apolodoro, Biblioteca 3.7.1

NOTAS:

Nomes propios: Κρέων, Κρέοντος ὁ: Creonte. Οἰδίπους, Οἰδίποδος ὁ: Edipo.

Πολυνείκης, -ους ὁ: Polinices (*irmán de Antígona*).

Θηβαῖος -α -ον: tebano, habitante de Tebas.

παραλαβὼν: *de παρα-λαμβάνω.*

Αργείος -α -ov: arxivo (*xentilicio da cidade de Argos, cidade que atacou a Tebas baixo o mando de Polinices*).

κηρύξας: de κηρύττω.

κατέστησεν: 3^a p^a sg. aor. act. de καθ-ίστημι.

ζωσα: part. pres. nom. sg. f. de ζάω.

ἐνεκρύφθη: de ἐγ-κρύπτω, aqui co sentido de “encerrar”.

O CICLO TROIANO

20. Matrimonio e descendencia dos dous Atridas

Άγαμέμνων δὲ βασιλεύει **Μυκηναίων** καὶ γαμεῖ **Τυνδάρεω** θυγατέρα **Κλυταιμνήστραν**, τὸν πρότερον αὐτῆς ἄνδρα **Τάνταλον** Θυέστου σὺν τῷ παιδὶ **κτείνας**, καὶ γίνεται αὐτῷ παῖς μὲν **Ορέστης**, θυγατέρες δὲ **Χρυσόθεμις Ἡλέκτρα** **Ιφιγένεια**. Μενέλαος δὲ Ἐλένην γαμεῖ καὶ βασιλεύει **Σπάρτης**, **Τυνδάρεω** τὴν βασιλείαν **δόντος** αὐτῷ.

Apolodoro, Epítome 2.16

NOTAS:

Nomes propios: **Τυνδάρεως, -εω ό:** Tindáreo (*rei de Esparta. 2ª decl. ática*).

Κλυταιμνήστρα, -ας ή: Clitemnestra (*esposa de Agamenón*). **Τάνταλος, -ου ό:** Tántalo.

Θυέστης, -ου ό: Tiestes (*irmán de Atreo; sobreenténdese “níos”*). **Ορέστης, -ου ό:**

Orestes. **Χρυσόθεμις, -ιδος ή:** Crisótemis. **Ἡλέκτρα, -ας ή:** Electra. **Ιφιγένεια, -ας ή:** Ifigenia.

Μυκηναῖος -α -ov: micénicos, habitantes de Micenas.

κτείνας: part. aor. κτείνω.

γίνεται = γίγνεται.

Τυνδάρεω δόντος: xenitivo absoluto; δόντος é o part. de aor. de δίδωμι.

21. A mazá da discordia.

αῦθις δὲ Ἐλένην **Ἀλέξανδρος** ἀρπάζει, ὡς τινες λέγουσι κατὰ βούλησιν **Διός**, ἵνα **Εὐρώπης καὶ Ασίας** εἰς πόλεμον ἐλθούσης ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔνδοξος γένηται, ἥ καθάπερ εἴπον ἄλλοι ὅπως τὸ τῶν ἡμιθέων γένος **ἀρθῆ**. διὰ δὴ τούτων μίαν αἰτίαν μῆλον περὶ κάλλους Ἔρις ἐμβάλλει Ἡρα καὶ Αθηνᾶ καὶ Αφροδίτη, καὶ κελεύει **Ζεὺς** **Ἐρμῆν** εἰς Ἰδην πρὸς Ἀλέξανδρον ἄγειν, ἵνα ὑπ' ἐκείνου διακριθῶσι. αἱ δὲ ἐπαγγέλλονται δῶρα δώσειν Ἀλεξάνδρῳ, Ἡρα μὲν πασῶν προκριθεῖσα βασιλείαν πάντων, Αθηνᾶ δὲ πολέμου νίκην, Αφροδίτη δὲ γάμον Ἐλένης. οἱ δὲ **Αφροδίτην προκρίνει**.

NOTAS:

Nomes propios: Ἐλένη -ης ἡ: Helena. Ἀλέξανδρος -οῦ ὁ: Alexandre (*outro dos nomes cos que se coñece ao troiano Paris*). Ζεύς, Διός ὁ: Zeus. Ἔρμης, -οῦ ὁ: Hermes. Ἄφροδίτη, -ης ἡ: Afrodita.

Εὐρώπης καὶ Ασίας ...ἐλθούσης: *xenitivo absoluto; ἐλθούσης de ἔρχομαι.*

γένηται: *subx. aor. med. γίγνομαι, vai coa conxucion* ἵνα.

εἴπον: de λέγω.

ἀρθῆ: *subx. aor. pas. αἴρω. “para ser eloxiado, para ser ensalzado”.*

ἵνα διακριθῶσι: *3º p. plur. aor. subx. pas. “para que fosen xulgadas”.*

δώσειν: *inf. fut. act. de δίδωμι.*

πασῶν προκριθεῖσα: “no caso de ser preferida ás demais”.

22. Odiseo e a artimaña do cabalo de madeira

ὔστερον δὲ ἐπινοεῖ δουρείου ἵππου κατασκευὴν καὶ ὑποτίθεται Ἐπειῶ, δις ἦν ἀρχιτέκτων· οὗτος ἀπὸ τῆς Ἰδης ξύλα τεμὰν ἵππου κατασκευάζει κοῦλον ἐνδοθεν εἰς τὰς πλευρὰς ἀνεῳγμένον. εἰς τοῦτον Ὁδυσσεὺς εἰσελθεῖν πείθει πεντήκοντα τοὺς ἀρίστους, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν γράφας Ἰλιάδα φησί, τρισχιλίους, τοὺς δὲ λοιποὺς γενομένης νυκτὸς ἐμπρήσαντας τὰς σκηνάς, ἀναχθέντας περὶ τὴν Τένεδον ναυλοχεῖν καὶ μετὰ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα καταπλεῖν.

NOTAS:

Nomes propios Ἐπειός -οῦ ὁ: Epeo (*heroe que participou na expedición contra Troia*). Ἰδη, ης ἡ: Ida (*monte preto de Troia*). Ὁδυσσεὺς, -έως: Odiseo. Ἰλιάς -άδος ἡ: Ilíada (*a Pequena Ilíada é un poema perdido sobre o ciclo troiano*). Τένεδος -οῦ ἡ: Ténedos (*pequena illa situada fronte á costa de Troia*).

ἐπινοεῖ: *o suxeito é Odiseo.*

δούρειος α ον = δουράτεος α ον.

ὑποτίθεται: *pres. de ind. de ύπο-τίθημι.*

τεμὰν: de τέμνω.

ἀνεῳγμένον: *part. perf. med-pas. de ἀν-οίγνυμι, “aberto”.*

εἰσελθεῖν: *de εἰσέρχομαι (depende de πείθει, como tamén o ναυλοχεῖν e o καταπλεῖν que hai más adiante).*

γενομένης νυκτὸς: *xenitivo absoluto; γενομένης de γίγνομαι.*

ἐμπρήσαντας: *part. aor. de ἐμ-πίμπρημι.*

ἀναχθέντας: “tras facerse ao mar”, *part. aor. pas. de ἀν-άγω; aquí con valor de voz media .*

23. Asasinato de Agamenón

Ἄγαμέμνων δὲ καταντήσας εἰς Μυκήνας μετὰ Κασάνδρας ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἴγισθου καὶ Κλυταιμνήστρας· δίδωσι γὰρ αὐτῷ χιτῶνα ἄχειρα καὶ ἀτράχηλον, καὶ τοῦτον ἐνδύμενος φονεύεται, καὶ βασιλεύει Μυκηνῶν Αἴγισθος· κτείνουσι δὲ καὶ Κασάνδραν. Ἡλέκτρα δὲ μία τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων Ὁρέστην τὸν ἀδελφὸν ἐκκλέπτει καὶ δίδωσι Στροφίῳ Φωκεῖ τρέφειν, ὁ δὲ αὐτὸν ἐκτρέφει μετὰ Πυλάδου παιδὸς ἵδιου.

Apolodoro, Epítome 6.23-24

NOTAS:

Nomes propios: Αγαμέμνων, -ονος ό: Agamenón. Μυκῆναι, -ῶν αἱ: Micenas. Κασάνδρα, -ας ή: Casandra (*adiviña troiana filla de Príamo e Hécuba*). Αἴγισθος, -ου ό: Existo (*amante de Clitemnestra*). Κλυταιμνήστρα, -ας ή: Clitemnestra. Ἡλέκτρα, -ας ή: Electra. Ὁρέστης, -ου ό: Orestes. Στροφίῳ, -ου ό: Estrofio (*rei da Fólide*). Πυλάδης, -ου ό: Pílades (*nome do filho de Estrofio*).

ἀτράχηλος, -ον: que non ten τράχηλος.

Φωκεύς, -έως ό: focio (*habitante da Fólide, rexión da Grecia central onde está Delfos*).

τρέφειν: *inf. con valor final*.

24. Odiseo e a cova de Polifemo

καταλιπὼν δὲ τὰς λοιπὰς ναῦς ἐν τῇ πλησίον νήσῳ, μίαν ἔχων τῇ Κυκλώπων γῇ προσπελάζει, μετὰ δώδεκα ἑταίρων ἀποβὰς τῆς νεώς. ἔστι δὲ τῆς θαλάσσης πλησίον ἄντρον, εἰς δὲ ἔρχεται ἔχων ἀσκὸν οἴνου τὸν ὑπὸ Μάρωνος αὐτῷ δοθέντα. ἦν δὲ Πολυφήμου τὸ ἄντρον, δος δὲ Ποσειδῶνος καὶ Θοώσης νύμφης, ἀνὴρ ὑπερμεγέθης ἄγριος ἀνδροφάγος, ἔχων ἔνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Apolodoro, Epítome 7.4

NOTAS:

Nomes propios Κύκλωψ, Κύκλωπος ό: Cíclope. Μάρων, Μάρωνος ό: Marón (*nome do sacerdote tracio que lle dera o viño a Odiseo*). Πολύφημος, -ου ό: Polifemo. Ποσειδῶν, ᾠνος: Poseidón (*sobreenténdese ó νιός*). Θοώση, -ης ή: Toosa (*nome dunha ninfa mariña*).

καταλιπὼν: de καταλείπω.

προσπελάζει: o suxeito é Odiseo.

ἀποβὰς: part. aor. act. nom. sg. m. de ἀπο-βαίνω.

δοθέντα: part. aor. pas. ac. sg. m. de δίδωμι.

25. Os pretendentes de Penélope e o engano da mortalla

ούτοι πορευόμενοι εἰς τὰ βασίλεια δαπανῶντες τὰς Ὀδυσσέως ἀγέλας εὐωχοῦντο. Πηνελόπη δὲ ἀναγκαζομένη τὸν γάμον ὑπέσχετο ὅτε τὸ ἐντάφιον Λαέρτη πέρας ἔξει, καὶ τοῦτο ὕφηνεν ἐπὶ ἔτη τρία, μεθ' ἡμέραν μὲν ὑφαίνουσα, νύκταρ δὲ ἀναλύουσα. τοῦτον τὸν τρόπον ἔξηπατῶντο οἱ μνηστῆρες ὑπὸ τῆς Πηνελόπης μέχρις ὅτε ἐφωράθη.

Apolodoro, Epítome 7. 31

NOTAS:

Nomes propios Ὀδυσσεύς, -έως ὁ: Odiseo. Πηνελόπη, -ης ἡ: Penélope. Λαέρτης, -ούς ὁ: Laertes (*pai de Odiseo*).

ούτοι: *faz referencia aos pretendentes.*

τὰ βασίλεια: o palacio real.

ὑπέσχετο: *de ύπ-ισχνέομαι.*

ὕφηνεν: *aor. de ύφ-αίνω.*

ἔξ-ηπατῶντο: *significado passivo.*